

בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים

העותרת: **התנועה לחופש המידע (ע"ר) (מס' 580425700)**

ע"י עוה"ד אור סדן, מ.ר. 75759 ו/או רחלי אדרי, מ.ר. 64835
רח' סעדיה גאון 26, תל-אביב-יפו
טל': 03-9560146 ו/או 052-3687579; פקס: 03-9560359
כתובת דוא"ל: info@meida.org.il

- נגד -

המשיב: **משרד הבריאות**

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
רח' מח"ל 7, מעלות דפנה, ירושלים
טלפון: 02-5419555; פקס: 02-6705642
כתובת דוא"ל: ez-jer@justice.gov.il

**עם הגשת העתירה שולמה אגרה בסך 2,014 ש"ח, בהתאם לפרט 20 לתוספת לתקנות
בתי המשפט (אגרות), התשס"ז-2007.**

עתירה מנהלית

[על פי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998]

פתח דבר

1. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות למשיב, הוא משרד הבריאות, ליתן מענה לבקשת מידע, שהוגשה בהתאם להוראות חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן – "החוק" או חוק חופש המידע"), ביום 29 ליוני 2021 ובעניינה לא נמסרה החלטת הרשות או המידע המבוקש עד ליום הגשת עתירה זו.
נוכח חלוף הזמן ממועד הגשת הבקשה, מפר המשיב את הוראות סעיף 7 לחוק, שם קבועה מסגרת הזמנים למסירת החלטה בבקשת מידע. בכך, פגע המשיב בזכות למידע המעוגנת בחוק.
בקשת המידע מצורפת לעתירה זו, ומסומנת **כנספח 1**.

תמצית העובדות

2. ביום 29 ביוני 2021 הגישה העותרת למשיב בקשת חופש מידע מס' 277619 דרך המערכת המקוונת של היחידה הממשלתית לחופש המידע במשרד המשפטים. הבקשה עוסקת בהתקשרות המשיב עם חברת פמי פרימיום (להלן: "החברה"), והכל כמפורט בבקשה.

3. במועדים שונים, ה-5 וה-13 באוקטובר 2021, וכן ביום ה-9 בנובמבר 2021 וכן ביום ה-6 בפברואר 2021 פנתה העותרת אל המשיב בציינה כי חלף פרק הזמן הנקוב בחוק למענה על הבקשה ודרשה כי המשיב ישיב לה לאלתר.

כלל ההתכתבויות הנזכרות לעיל לבקשות המידע האמורות, מצורפות ומסומנות **כנספח 2** לעתירה זו.

4. בנוסף על הנזכר לעיל שוחח נציג העותרת עם הממונה על החופש המידע אצל המשיב ביום 7 בדצמבר 2021, אז נמסר לו כי הבקשה בטיפול. ביום 20 בדצמבר 2021 ביצע הרכז שיחה נוספת עם הממונה, אז נאמר כי המשיב אוסף חומרים עבור המענה, אולם זה טרם נמסר.

5. ביום 7 בפברואר 2022, בחלוף למעלה מחצי שנה מאז הוגשה הבקשה, נשלחה למשיב התראה לפני עתירה. מכתב זה מצורף לעתירה זו, ומסומן **כנספח 3**.

6. נוכח האמור, מוגשת עתירה זו.

האינטרס הציבורי בפרסום המידע

7. חברת פמי פרימיום נותנת שירות למשרדי הממשלה השונים וכך גם לגופים ממשלתיים נוספים. כך, בין היתר, התברר נוכח עתירה שהגישה העותרת נגד משרד התרבות, כי לחברה היו התקשרויות בסך עשרות מיליוני שקלים עם הראשון בשנים 2015–2021.

טבלת סיכום התקשרויות החברה עם משרד התרבות מצורפת לעתירה זו, ומסומנת **כנספח 4**.

8. בנוסף על האמור, ביום 9 ביוני 2021 פורסם כי אלי גלעד, ראש משל"ט הקורונה (גוף שהוקם במשיב לשם המאבק בנגיף הקורונה), עזב את עבודתו לאחר שקיבל הצעת עבודה בחברת פמי פרימיום שם הוא מכהן כראש תחום בריאות התלמיד.

הכתבה על אודות העסקת מר גלעד מצורפת לכתבה זו ומסומנת **כנספח 5**.

9. בנסיבות המצוינות לעיל מתגבר האינטרס הציבורי בחשיפת המידע המבוקש בבקשה.

הצדדים להליך

10. העותרת היא התנועה לחופש המידע, עמותה רשומה הפועלת לקידום שקיפות וכן קידום ערכים של שקיפות, עוד משנת 2004. העותרת היא שהגישה את בקשת המידע שלא זכתה למענה.

11. המשיב, משרד הבריאות, הוא הגוף שאליו פנתה העותרת במטרה לקבל מענה, בהתאם להוראות חוק חופש המידע, והוא זה שחרג מהמועדים הקבועים בחוק.

הסמכות לדון בעתירה

12. לבית משפט נכבד זה הסמכות העניינית לדון בעתירה בהתאם לפרט 2 לתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מנהליים, התש"ס–2000, וכן הסמכות המקומית לדון בה בהתאם לתקנה 2 לתקנות בתי משפט לעניינים מנהליים (סדרי דין), התשס"א–2000, שכן מקום מושבם של המשיבים הוא ירושלים.

על המועדים הקבועים בחוק

13. כידוע, סעיף 7 לחוק קובע כי על רשות ציבורית להשיב לבקשת מידע בפרק זמן שלא יעלה על 30 ימים. עם זאת, המחוקק אפשר לרשות ציבורית, כהגדרתה בחוק, להאריך את מועד המענה בפרק זמן מקסימלי של עד 90 ימים נוספים, תוך עדכון מבקש המידע ומתן ארכות כדין.

14. בצר לעותרת, חלפו למעלה מ-120 הימים (ואף למעלה ממחצית השנה) וכל התייחסות לא ניתנה לבקשה מושא עתירה זו.

15. העיכוב במסירת מענה המשיב לבקשת המידע המוזכרת לעיל, הצריך מהעותרת להקצות משאבים למעקב אחר הטיפול בבקשה, וזאת נוכח מחדלו של המשיב.

16. יובהר כי המועדים הקבועים בחוק לא נקבעו לשווא, ואלה מאזנים בין החובה לממש את זכויותיו של מבקש המידע אל מול האינטרס של הרשות והצורך לאפשר לה להכין מענה לבקשת מידע.

17. המועדים שנקבעו בסעיף 7 לחוק הם רחבים דיים, כדי להבטיח פרק זמן המאפשר איתור מידע ואת בחינתו, עד לרגע המסירה. בתי המשפט הבהירו זה מכבר כי למועדים הקבועים בחוק חשיבות רבה.

18. כך גם, למעלה מן הצורך, המתינה העותרת זמן מה נוסף, בתקווה שתתייתר העתירה.

19. גם בתי המשפט התייחסו לסוגיית הזמנים הקבועים בחוק. כך, למשל, במסגרת פרשת **שטנגר**, קבע בית המשפט לעניינים מנהליים בתל-אביב כהאי לישנא:

"יש חשיבות כי הרשויות יקפידו על המועדים שבחוק חופש המידע ולא יתישו את המבקשים באמצעות 'סחבת' במתן תשובות".

עת"ם (מנהליים ת"א) 36541-12-12 **שטנגר נ' לשכת עורכי הדין** (אר"ש 25.2.2014).

20. כך גם בספרות הובהר כי אין לראות במועדים הקבועים בחוק עניין "טכני" כי אם עניין מהותי, שאי-עמידה בו, עשויה במובנים מסוימים לרוקן את התוכן מהוראות החוק על כך הרחיב ד"ר הלל סומר באומרו כלהלן:

"בקשה לקבלת מידע צריכה להיענות במהירות, ביעילות, בזול וברוב מוחלט של המקרים (שאינם נכנסים לגדרם של הסייגים [... על פי החוק]), ללא כל עיכוב מיותר המחייב התנצחות עם הרשות ופנייה לערכאות. **כל העֵרְמָה של קשיים על מימוש הזכות לקבלת מידע פוגעת במטרה הדמוקרטית של הזכות. עיכוב בקבלת המידע בזמן אמת מונע מהציבור לגבש את דעתו במועד לגבי סוגיות אקטואליות.** כמו כן, לאור העלויות הגבוהות הכרוכות בפנייה לבית המשפט, סירוב הרשות למסור את המידע מרצונה כחוק, יביא בחלק ניכר מן המקרים לאי-מימושה של הזכות לקבלת המידע, גם אם על פי דין היה המבקש זכאי לקבלו [...]. במקרים רבים, מסכימים נציגי הרשות למסור את המידע... עם הגיעם לדיון בבתי המשפט בעתירה למסירת המידע [...]. גישה כזו מעידה כי לא היה מקום לאי-מסירתו של המידע מלכתחילה, וכי תקוותה של הרשות הייתה שהמבקש יתייאש מן הקשיים המוערמים עליו ולא ישקיע את משאבי הזמן והכסף הניכרים הכרוכים בפנייה לבית המשפט".

הלל סומר "חוק חופש המידע: הדין והמציאות" **המשפט ח 435, 438, ו-445-446** (תשס"ג).

21. עוד יוער כי השיהוי הרב במתן מענה לבקשה חותר תחת מימושה של התכלית העיקרית של חוק חופש המידע, שהיא לאפשר בקרה ציבורית על מעשי השלטון (ראו למשל ע"ם 398/07 **התנועה לחופש המידע נ' רשות המיסים**, פ"ד סג(1) 284, פס' 47, 52 לפסק דינה של השופטת ארבל (2008); ע"ם 1245/12 **התנועה לחופש המידע נ' משרד החינוך**, פסק דינה של השופטת ארבל (פורסם בנבו, 23.8.2012); ע"ם 10014/16 **יש דין נ' המינהל האזרחי אי"ש**, פס' 9 לפסק דינה של השופטת ברון (דעת מיעוט) (פורסם בנבו, 16.5.2019)).

סוף דבר

22. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות למשיב להפסיק את מחדלו ולמסור את החלטותיו לבקשות המידע המוזכרות לעיל.

23. כמו כן, בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את המשיב בהוצאות בגין הליך זה, לרבות שכ"ט עו"ד ומע"מ כדין, על מנת שבעתיד ישיבו רשויות לבקשות מידע במסגרת המועדים הקבועים בחוק, ובכך יתייתר הצורך בפנייה לבית המשפט לצורך קבלת החלטות בבקשות מידע.

30/11
אור סדן, עו"ד